

voreixen lo desenrtollo de la vida dels pobles. La nostra propaganda es desinteressada, no venim ab cap fi egoista, ni cap idea electoral ens impulsa.» Acabá pregant que escoltessin ab atenció, las ideas salvadoras que tot seguit los hi serian exposadas. (Grans aplaudiments.)

Lo Sr. Gurri, de la Associació catalanista *Bruniquer*, comensá lo seu interessant, enérgich y eloqüent discurs, dihent que humil viatjant d' una industria casulana, precedia en l' us de la paraula á altres que han fet célebre y venerat son nom, propagant las ensenyansas d' una idea redemptora. Després d' exposar que lo seu gust fora presentar un complet treball respecte á las necessitats de Catalunya, digué que modest soldat de fila, estava disposat á emétrer son pensar ab llealtat. Feu present que avuy ja no 's fa objecte d' escarni, ni befas ridiculas, al que 's titula catalanista, com en algún temps, y es perque ja s' han convenut los del centre que valém tant ó més que 'ls habitants de las demés regions que forman lo malmenat Estat Espanyol. Y al mateix temps han vist clarament que 'l catalanisme era un sentiment patriótic, l' esclat d' un intens amor á la Terra que 'ns ha vist náixer.

Explicá á continuació, y ab sentidas paraulas, l' ordre de las afeccions humanas, comensant per l' individu, que s' exten seguidament á la familia que estima perque es la seva, perque es sang de la seva sang, y vida de la seva vida, y aquesta estimació, passa de la familia á la comarca, y de la comarca á Naciones que juntas forman la gran familia humana. (Llarchs y perllongats aplaudiments.)

Negá lo pretingut egoisme de que ns' fan blanch los adversaris de nostres ideas, y afegí, que de aquet egoisme ben entés tots los homes n' haurian d' estar posehits, malgrat las prédicas buidas y exóticas dels que parlan de Patria Universal, ab equivocats conceptes. (Aplaudiments)

Explicá la rahó de ser del catalanisme, que representa una tendencia moderna, contraria á la opressió dels pobles.

Catalunya vol demostrar, ab aixó, lo injust tracte que li donan los padrastras de Madrid, arruinant son comers, la seva industria y agotant totas sas fonts de riquesa y benestar.

Atacá fermament aquestos parlamentaris que no han fet ni fan altre cosa que procurarli un present de llástimas y un pervindre de miserias.

Explicá que la Associació catalanista *Bruniquer*, treballa pera retornar á Catalunya, la seva prosperitat y grandesa, y que no volém solsament pera Catalunya, una prosperitat material sino un nou estat moral. Ab frases arrebatadoras y expresivas, feu vots pera 'l reconqueriment de nostra llengua y nostras lleys oficials.

Feu finalment una crida á tots los catalans, pera que s' acoblin sota la bandera de las quatre barras, pero que hi arribin ben desenganyats y pensant que 'l centralisme no 'ls ha portat sino ruinas y miserias. Digué que 'l crit que deu unir á tots los catalans, es lo de Catalunya y avant. (Gran ovació.)

A continuació, feu us de la paraula, en Daniel Roig y Pruna, del «Aplech catalanista.» Després de saludar al catalans de Granollers, digué: «Si Catalunya visqués dintre d' un estat civilisat, ahont hi fossin implantadas las solucions que preconisa lo catalanisme, si á Catalunya no vinguessin á perturbarla homes assalariats, pera introduhiri la divisió y l' odi entre germans, si á Catalunya no fossim governats per un Maura, que no ataca de front al catalanisme, sino per l' espatlla y ab punyal cobert de flors, no seria necessaria la propaganda que fa la «Unió Catalanista,» nosaltres no tindriam necessitat d' anar per Vilas y Comarcas, predicant aquestas ensenyansas, educant al poble en aquestos principis de la autonomia de nostra Terra, sino que á horas d' are estariam ben tranquils en nostres casas, rodejats de nostras familias, que es lo que tots més desitjém. Pro, desgraciadament no es aixis, desgraciadament la administració del Estat espanyol, no pot ser més desastrosa, la premsa assalariada continúa desde Madrid y á casa mateix, fent violenta campanya contra tot lo que sigui reivindicar la personalitat de nostra Patria, per aixecarla del nivell deplorable en que 's trova, y l' estat d' atrás que porta, al costat de las Naciones més civilisadas.»

Explicá l' orador, á continuació, la decadencia continua y extraordinaria del Estat espanyol, desde que impera lo centralisme.

Y acabá recomenant á tots als catalans que cooperin á la reconquesta de nostras llibertats, que no podem esperar de cap modo, dels polítich madrilenys. (Grans y entusiastas aplaudiments.)

En Joan Llorens, del «Centre Catalunya,» de Sant Martí de Provencals, comensá saludant á tots els catalans, allí presents, sens fer distinció de catalanistas, y no catalanistas.

Afirmá que Catalanista, vol dir ser Catalá y tenir vergonya. Ser Catalá perque naturalment que per estimar á Catalunya, es necessita primerament haber nascut á n' aquesta terra, es dir serne fill. Y tenir vergonya, perque no 's comprén que hi hagi cap Catalá que tenint conciencia del seu esclavatje, no 'n protesti y treballi pera procurarse la llibertat. Y no hi ha dupte, afegí, que d' esclaus, tots ne som, els catalanistas y no catalanistas, solsament que al menys, los catalanistas ens ho coneixém.

Feu present, pera probar aquestas afirmacions, las vegadas que tots nosaltres hem tingut d' anar á alguna de las *Oficinas del Estado*, hont los empleats perden lo temps fumant *cigarrillos*, y la primera cosa que 'ns diuen si parlem ab lo nostra llengua propia, que 'ls hi fem lo favor de *hablarles en cristiano*. De manera, que nosaltres que paguem á uns empleats que ni tant sols hem nombrat sino que 'ns els han imposat, encare hem de parlarlos ab lo seu llenguatge, y rebaixarnos com si fossim criats seus.

Atacá també las lleys uniformistas que 'ns plouhen constantment de Madrid, que may satisfant ni poden satisfacer las nostras justas aspiracions, fent sobre aquest particular atinadas y xistosas observacions.